U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce **AMPELOS, ŠLECHTITELSKÁ STANICE VINAŘSKÁ ZNOJMO a. s.,** se sídlem Vrbovec 274, zastoupeného advokátem JUDr. Jiřím Štanclem, advokátní kancelář Klatovy, Čs. legií 172/1 proti žalovanému **Úřadu průmyslového vlastnictví,** se sídlem v Praze 6, Ant.Čermáka 2a, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 17. 6. 2002, sp. zn. 0 151 339,

t a k t o:

I . Žaloba se **o d m í t á**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení

III. Žalobci se **v r a c í** zaplacený soudní poplatek 1 000 Kč z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení k rukám jeho zástupce JUDr. Jiřího Štancla, advokáta, advokátní kancelář Klatovy, Čs. legií 172/1.

O d ů v o d n ě n í

Žalobou doručenou Vrchnímu soudu v Praze dne 20.8.2002 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 17.6.2002, sp.zn. 0 151 339, kterým byl zamítnut rozklad žalobce proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 9.11.2001, sp.zn. 0 151 339 o částečném zamítnutí přihlášky slovní ochranné známky ve znění „VRBOSKA“.

V daném případě se jedná o věc, která na Nejvyšší správní soud přešla podle ust. § 132 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále s. ř. s.) z Vrchního soudu v Praze. Podle uvedeného ustanovení Nejvyšší správní soud ve věcech neskončených vrchními soudy u nichž byla přede dnem účinnosti s. ř. s. dána jejich věcná příslušnost, dokončí řízení zahájená před těmito soudy. V předmětné věci byla dána věcná příslušnost Vrchního soudu v Praze, neboť obsahem žaloby je návrh na přezkoumání rozhodnutí vydaného ústředním orgánem státní správy. Řízení o žalobách podaných podle části páté hlavy druhé zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném do 31. 12. 2002, o nichž nebylo rozhodnuto do dne nabytí účinnosti s. ř. s., se dokončí podle ustanovení části třetí hlavy druhé dílu prvního s. ř. s. (ust. § 130 odst. 1 s. ř. s.).

Žalobce je přesvědčen, že rozhodnutí žalovaného je v důsledku nesprávné interpretace právní normy a aplikace práva nezákonné a nesprávné. Tuto nesprávnost spatřuje především v tom,že žalovaný nevzal v úvahu úpravu obsaženou v Dohodě o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví a má za to, že legální definicí vymezení pojmu „ zeměpisné označení“ je čl. 22 citované Dohody a tato definice je ve smyslu ust. čl. 10 zák.č.1/1993 Sb., Ústava České republiky ve znění zák. č. 395/2001 Sb. součástí našeho právního řádu a je nutno k ní přihlížet.

Předmětem rozhodování v dané věci je právo k ochranné známce, tzn. právo náležející do kategorie práv k duševnímu a průmyslovému vlastnictví, označovaných souhrnně jako práva k nehmotným statkům Uvedená práva úzce spojují práva osobní a práva majetková a instituty práv k nehmotným statkům zasahují do práva občanského, resp. práva obchodního. Ochranná známka je podle ust. § 1 zák. č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách označení tvořené slovy, písmeny, číslicemi, kresbou nebo tvarem výrobku nebo jeho obalu, popř. jiných kombinací, určené k rozlišení výrobků nebo služeb pocházejících od různých podnikatelů. Přihlašovatel ochranné známky musí mít ve smyslu ust. § 4 odst. 2 cit. zákona oprávnění k podnikání, resp. musí být podnikatelem, přičemž může přihlásit ochrannou známku jen pro výrobky a služby, které jsou k datu podání přihlášky předmětem jeho podnikání.V souvislosti s ochrannou známkou se tak vždy jedná o úpravu zvláštních majetkových vztahů vznikajících mezi podnikateli při podnikání. Řízení ve věci práva k ochranné známce je třeba proto považovat za řízení ve věci práva soukromého. Z těchto vztahů vznikají subjektům absolutní výlučná práva, jejichž ochrana není zabezpečena ve správním soudnictví. Každý, kdo je rozhodnutím správního orgánu, popř. jiného orgánu dotčen v e věcech občanskoprávních , pracovních, rodinných a obchodních , může se obrátit s žalobou na soud, který rozhodne v civilním nalézacím sporném řízení v plné jurisdikci a instančním postupu. V daném případě je proto nutno postupovat podle části páté občanského soudního řádu ve znění účinném od 1. 1. 2003. Soukromým právům je tak poskytována větší ochrana, neboť zjistí-li soud v občanskoprávním řízení vedeném podle části páté občanského soudního řádu s účinností od 1. 1. 2003, že mělo být ve věci rozhodnuto jinak než rozhodl správní orgán, rozhodne ve věci samé .V případě zjištěné nezákonnosti v řízení ve správním soudnictví může soud takové rozhodnutí pouze zrušit a věc vrátit správnímu orgánu k novému projednání.

Nejvyšší správní soud proto podle ust. § 46 odst. 2 s. ř. s. žalobu odmítl, neboť žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. V takovém případě je žaloba podle § 68 písm.b) s. ř. s. nepřípustná. Tímto rozhodnutím bylo řízení ve správním soudnictví ukončeno a žalobce se v intencích uděleného poučení může domáhat ochrany svých soukromých práv u obecného soudu v civilním řízení.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

Výrok o vrácení žalobcem zaplaceného soudního poplatku odůvodňuje soud analogickým použitím ust. § 10 odst. 3 a 5 zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích ve znění pozdějších předpisů. Zakládá-li zákon právo na vrácení soudního poplatku

v případech, kdy řízení bylo zastaveno před prvním jednáním nebo v případech, kdy lze v řízení rozhodnout bez jednání do doby vydání rozhodnutí ve věci samé, tím spíše je nutno připustit vrácení soudního poplatku tehdy, není-li návrh vůbec způsobilý k projednání ve správním soudnictví a soud takový návrh odmítl podle § 46 s. ř. s.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

Žalobce může do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat v této věci žalobu podle části páté občanského soudního řádu k místně příslušnému okresnímu soudu (§ 46 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb.). V případě včasného podání žaloby zůstávají účinky procesních úkonů učiněné v tomto řízení zachovány (§ 82 odst. 3 o. s. ř)

V Brně dne 24. 7. 2003

JUDr. Ludmila Valentová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Zuzana Halášková